Dosarul nr. *****c-**8/*****0**********-*****-**********0*****61 85-**********-*****c-170**********0*****************

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunțat la 07 mai *****0*****6
Judecătoria Hînceşti, sediul Ialoveni
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător – Viorel Botnaraș,
Grefieri – Daniela Borș, Tatiana Levinte, Valeria Petic,
cu participarea:
Reprezentantul reclamantei S.R.L. ,,Lacatuș", administratorul Dascalescu Matei,
Reprezentantul pârâtului S.R.L. ,,Ialoveni Gaz", Canțer Serghei și avocatul Cucu Dumitru,
a examinat, în ședință de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. ,,Lacatuș" împotriva S.R.L. ,,Ialoveni Gaz", intervenient Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, privind rezoluțiunea contractelor de deservire tehnică a obiectelor sistemului de gazificare, încasarea prejudiciului patrimonial și compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

1. La 16 martie *****0**********, S.R.L. ,,Lăcătuș", reprezentată de administratorul Dăscălescu Matei, s-a adresat Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, cu cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. ,,Ialoveni Gaz", solicitând rezoluțiunea contractelor de deservire tehnică a rețelelor de gaze și încasarea prejudiciului material. Ulterior, cererea de chemare în judecată a fost concretizată la 19 decembrie *****0********** (f.d. *****-*****).

Prin cererea de chemare în judecată concretizată la 19 decembrie *****0**********, reprezentantul reclamantei, administratorul S.R.L. ,,Lăcătuș", Dăscălescu Matei, a solicitat rezoluțiunea contractelor de deservire tehnică a rețelelor de gaze naturale din satul Vorniceni, raionul Strășeni, și anume: contractele nr. 1, nr.

***** și fără număr din 5 ianuarie *****006, contractele nr. *****, nr. 4, nr. 5 și nr. 6 din 16 noiembrie *****007 și contractul nr. 17 din 17 iunie *****009.

Totodată, reclamanta a solicitat încasarea prejudiciului patrimonial în mărime de 750 000 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d. 1*****1-1*****6).

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a indicat că este o societate comercială al cărei gen de activitate include, între altele, construcția rețelelor de gaze cu presiune joasă, medie și înaltă.

În perioada anilor *****006-*****009, S.R.L. „Lăcătuș" a construit în satul Vorniceni, raionul Strășeni, rețele de distribuție a gazelor naturale, care au fost recepționate de comisiile de recepție a obiectelor sistemului de gazificare. Aceste comisii au efectuat verificarea obiectelor sistemului de gazificare și au determinat conformitatea lucrărilor de construcții-montaj executate cu cerințele proiectului. Ulterior, lucrările respective au fost luate la evidența contabilă a societății.

Reclamanta a mai indicat că, la data recepționării obiectelor construite de S.R.L. „Lăcătuș" de către comisiile de recepție, societatea nu deținea licență pentru desfășurarea activității de distribuție a gazelor naturale, motiv pentru care era obligată să transmită aceste obiecte spre deservire întreprinderilor de gaze ale S.A. „Moldovagaz", în conformitate cu prevederile Regulamentului privind modul de transmitere a rețelelor de gaze întreprinderilor de gaze ale S.A. „Moldovagaz", aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 68***** din 18 iunie *****004.

În vederea executării acestei obligații, S.R.L. „Lăcătuș" a încheiat cu filiala „Strășeni-Gaz" a S.R.L. „Ialoveni Gaz" contractele privind transmiterea la deservire tehnică a obiectelor sistemului de gazificare, și anume: contractele nr. 1, fără număr și nr. ***** din 5 ianuarie *****006, contractele nr. *****, nr. 4, nr. 5, nr. 6 și nr. 7 din 16 noiembrie *****007 și contractul nr. 17 din 17 iunie *****009.

Reclamanta a menționat că obiectele sistemului de gazificare transmise de S.R.L. „Lăcătuș" la deservire tehnică S.R.L. „Ialoveni Gaz" corespundeau cerințelor, normelor și regulilor de construcție (SNiP), regulilor de securitate în domeniul gazificării, regulilor de exploatare tehnică și cerințelor securității muncii în domeniul gazificării, precum și altor acte normative și documente tehnice aplicabile.

Totodată, reclamanta a indicat că părțile au convenit ca punctul de delimitare să fie determinat la elementul fizic al rețelei de gaze care delimita, în fapt, bunurile imobile ale S.R.L. „Lăcătuș" de bunurile imobile ale S.R.L. „Ialoveni Gaz".

Reclamanta a mai susținut că, la transmiterea rețelelor de distribuție a gazelor naturale către S.R.L. „Ialoveni Gaz", nu au fost invocate careva vicii de ordin juridic sau tehnic.

Pentru construcția și conectarea/racordarea majorității locuitorilor satului Vorniceni la obiectele de gazificare construite, S.R.L. „Lăcătuș" a investit, potrivit propriilor susțineri, suma de ***** 041 56*****,99 lei.

Totodată, în perioada anilor *****019-*****0*****0, reclamanta susține că a investit în dezvoltarea rețelelor de distribuție a gazelor naturale din sectorul nr. 5 al satului Vorniceni suma de 641 000 lei.

În continuare, reclamanta a indicat că investițiile efectuate în construcția și dezvoltarea rețelelor de distribuție a gazelor naturale din satul Vorniceni au constituit suma de ***** 151 016,47 lei.

Potrivit susținerilor reclamantei, în vederea recuperării investițiilor efectuate pentru construcția rețelelor de distribuție a gazelor naturale transmise la deservire tehnică pârâtului, locuitorii satului Vorniceni care se conectau la aceste rețele urmau să achite reclamantei costurile aferente conectării la rețeaua de distribuție a gazelor naturale.

În acest sens, reclamanta a prezentat un calcul potrivit căruia suma investită în construcția și dezvoltarea rețelelor de distribuție a gazelor naturale, în cuantum de ***** 151 016,47 lei, raportată la suma indicată în cererea de chemare în judecată de 1 109 45*****,48 lei, ar determina valoarea investiției pretins recuperabile prin conectarea la rețea, respectiv suma de ***** 041 56*****,99 lei.

Totodată, reclamanta a indicat că, în perioada anilor *****006-*****0*****0, S.R.L. „Ialoveni Gaz”, fără acordul scris al S.R.L. „Lăcătuș”, ar fi conectat la rețeaua de distribuție a gazelor naturale construită de reclamantă 1********** de consumatori casnici din satul Vorniceni.

Astfel, reclamanta consideră că, prin conectarea consumatorilor casnici din satul Vorniceni la rețelele de distribuție a gazelor naturale fără acordul său scris, pârâtul i-ar fi cauzat un prejudiciu material în mărime de 750000 lei.

Potrivit calculului prezentat de reclamantă, suma de ***** 151 016,47 lei, reprezentând valoarea investițiilor efectuate în construcția și dezvoltarea rețelelor de distribuție a gazelor naturale, a fost raportată la numărul de 516 consumatori finali racordați la data de *****1 decembrie *****0*****1, rezultând suma de aproximativ 6 106 lei pentru fiecare consumator.

Ulterior, această sumă a fost înmulțită cu numărul de 1********** de consumatori despre care reclamanta susține că au fost conectați la rețeaua de distribuție a gazelor naturale, rezultând, potrivit calculului acesteia, prejudiciul material în cuantum în jur de 750000 lei.

Reclamanta a menționat că informația privind numărul consumatorilor racordați a fost obținută, la 16 noiembrie *****0**********, din surse neoficiale de la Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, iar pârâtul, prin scrisoarea nr. 458 din *****0 noiembrie *****0**********, ar fi refuzat să confirme această informație.

A mai menționat reclamanta că, în luna aprilie *****0*****0, administratorul S.R.L. „Lăcătuș”, Dăscălescu Matei, aflându-se la sediul pârâtului din orașul Ialoveni, str. Grigore Vieru nr. *****0, ar fi aflat despre faptul că S.R.L. „Ialoveni Gaz” a

conectat mai mulți consumatori de gaze naturale la rețelele de distribuție a gazelor naturale din satul Vorniceni, raionul Strășeni.

În acest context, la *****8 aprilie *****0*****0, administratorul S.R.L. „Lăcătuș” a înaintat o cerere privind rezoluțiunea contractelor de transmitere la deservire tehnică a rețelelor de gaze naturale din satul Vorniceni. Potrivit susținerilor reclamantei, cererea a fost respinsă de pârât, cu motivarea că această operațiune juridică ar contraveni legislației în vigoare.

Reclamanta consideră că, prin acțiunile și/sau inacțiunile pârâtului, i-a fost cauzat un prejudiciu material prin lezarea dreptului său de proprietate asupra rețelelor de distribuție a gazelor naturale.

În opinia reclamantei, pentru a fi reparat, prejudiciul material trebuie să fie cert, nereparat până la momentul solicitării, direct și personal și să rezulte din încălcarea unui drept sau a unui interes legitim, inclusiv ca urmare a neexecutării obligațiilor contractuale.

În consecință, reclamanta susține că prejudiciul material cauzat constituie suma de 750000 lei (f.d. 1*****1-1*****6).

*****. Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, Viorica Alexeeva, din 5 aprilie *****0**********, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare în procedură contencioasă, cu participarea părților (f.d. *****6).

*****. Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, Viorica Alexeeva, din *****7 iunie *****0**********, a fost respinsă excepția de tardivitate invocată în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Lăcătuș” împotriva S.R.L. „Ialoveni Gaz”, cu participarea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică în calitate de intervenient, privind rezoluțiunea contractelor de deservire tehnică a obiectelor sistemului de gazificare, încasarea prejudiciului patrimonial și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d. 1*****9).

4. Prin încheierea vicepreședintelui interimar al Judecătoriei Hîncești, Corina Albu, din 10 iunie *****0*****4, s-a dispus redistribuirea aleatorie, din procedura judecătorului Viorica Alexeeva, a tuturor cauzelor penale, civile și contravenționale, în legătură cu acordarea judecătorului a concediului pentru îngrijirea copilului (f.d. 140).

5. Potrivit fișei de repartizare a cauzei din 17 iunie *****0*****4, cauza a fost repartizată, în mod repetat, judecătorului Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, Viorel Botnaraș.

Prin încheierea judecătorului din *****0 iunie *****0*****4, a fost stabilită ședința de judecată pentru examinarea cauzei (f.d. 141-14*****).

6. Prin referința depusă în cauză, reprezentanții pârâtului, avocatul Dumitru Cucu și juristul S.R.L. „Ialoveni Gaz”, Serghei Canțer, au solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind tardivă.

Totodată, reprezentanții pârâtului au invocat că contractele de deservire tehnică a gazoductelor au fost încheiate în temeiul cadrului legal aplicabil, și anume în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 68***** din 18 iunie *****004, care prevede că autoritățile administrației publice locale și alți beneficiari vor lua la evidență contabilă, vor înregistra în organele cadastrale și vor transmite toate rețelele de gaze spre deservire tehnică, în baza contractului, întreprinderilor de gaze ale Societății pe Acțiuni „Moldovagaz”.

Reprezentanții pârâtului au mai invocat că S.R.L. „Ialoveni Gaz”, în calitate de operator al sistemului de distribuție a gazelor, își desfășoară activitatea în strictă conformitate cu cadrul legal în vigoare și nu admite abateri sau devieri de la acesta, iar argumentele reclamantei referitoare la încălcarea prevederilor Legii concurenței sunt declarative și nu sunt susținute prin probe.

De asemenea, pârâtul a menționat că, potrivit demersului locuitorilor satului Vorniceni, sectorul nr. 5, s-a solicitat ca rețeaua de distribuție a gazelor naturale să fie deservită de S.R.L. „Ialoveni Gaz”, filiala „Strășeni Gaz”.

Din aceste considerente, pârâtul apreciază pretențiile reclamantei privind racordarea punctului de reglare a presiunii din sectorul nr. 5 drept lipsite de suport de fapt și de drept.

Potrivit pct. 4 din anexa la licența deținută de S.R.L. „Lăcătuș”, seria AA nr. 087005 din 7 iunie *****01*****, completată prin Hotărârea Consiliului de administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 40*****/*****0*****0 din *****8 octombrie *****0*****0, reclamanta este în drept să desfășoare activitate de distribuție a gazelor în raionul Strășeni, satul Vorniceni, cu excepția rețelelor de gaze naturale deservite de alți titulari de licență.

În ceea ce privește pretenția privind încasarea prejudiciului material în mărime de 750 000 lei, pârâtul o consideră declarativă și nedovedită prin probe, motiv pentru care solicită respingerea acesteia (f.d. 56-6*****, 1*****9-1*****6).

7. Argumentele participanților la proces.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei S.R.L. „Lăcătuș”, administratorul Dăscălescu Matei, a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia, în temeiul motivelor de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată.

Reprezentanții pârâtului S.R.L. „Ialoveni Gaz”, avocatul Dumitru Cucu și juristul Serghei Canțer, în ședința de judecată au solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată, invocând, în susținerea poziției sale, prevederile Hotărârilor Guvernului nr. 149*****/*****001 și nr. 146*****/*****00*****, prin care, potrivit susținerilor acestora, a fost reglementată transmiterea/deservirea rețelelor de gaze.

Reprezentantul intervenientului, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, a lăsat soluționarea cauzei la discreția instanței.

8. Aprecierea instanței.

Audiind explicațiile participanților la proces, examinând înscrisurile administrate și apreciind probele prezentate prin prisma pertinenței, concludenței, admisibilității și veridicității acestora, în ansamblul lor, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Conform art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 118 alin. (*****) din Codul de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit art. 1*****1 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența circumstanțelor importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Conform art. 1********** alin. (1) din Codul de procedură civilă, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu niciun fel de alte mijloace probante.

Totodată, în temeiul art. 1*****0 alin. (1)-(*****) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după propria convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar, în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanță o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă urmează a fi apreciată sub aspectul pertinenței, admisibilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – sub aspectul legăturii lor reciproce și al suficienței pentru soluționarea cauzei.

Prin urmare, sarcina instanței nu constă în a constata existența formală a unor înscrisuri, ci în a stabili, în baza ansamblului probator administrat, dacă circumstanțele invocate de reclamantă sunt confirmate prin probe suficiente și pertinente, astfel încât acestea să poată constitui temei pentru admiterea pretențiilor formulate.

Din materialele cauzei rezultă că, între S.R.L. „Lăcătuș”, în calitate de beneficiar, și S.R.L. „Ialoveni Gaz”, în calitate de antreprenor, au fost încheiate contractele nr. 1, nr. ***** și fără număr din 5 ianuarie *****006, contractele nr. *****, nr. 4, nr. 5 și nr. 6 din 16 noiembrie *****007 și contractul nr. 17 din 17 iunie *****009, având ca obiect transmiterea la deservire tehnică a rețelelor de gaze naturale din satul Vorniceni, raionul Strășeni (f.d. 6-14).

Instanța reține că transmiterea rețelelor de gaze naturale la deservire tehnică în baza contractelor litigioase a fost efectuată cu referire la prevederile pct. 5 din Hotărârile Guvernului nr. 149***** din *****8 decembrie *****001 și nr. 164***** din 19 decembrie *****00*****, precum și la regulamentul privind modul de

transmitere a rețelelor de gaze întreprinderilor de gaze ale S.A. „Moldovagaz” la deservire tehnică. Aceste acte normative constituie cadrul juridic în baza căruia a fost realizată transmiterea rețelelor respective la deservire tehnică și sunt relevante pentru determinarea naturii și întinderii raporturilor juridice dintre părți.

Potrivit clauzelor contractuale, beneficiarul transmitea rețelele de gaze la deservire tehnică, iar antreprenorul le primea și urma să asigure deservirea tehnică a acestora.

Totodată, prin pct. *****.5 al contractelor și pct. *****.5 al contractului nr. 17, antreprenorul și-a asumat obligația de a conecta locatarii satului Vorniceni la conductele de gaze cu acordul scris al beneficiarului.

Potrivit pct. *****.4 al contractelor, în cazul conectării locatarilor fără acordul scris al beneficiarului, antreprenorul urma să achite beneficiarului, în termen de 10 zile, restanța celor conectați față de beneficiar.

Prin urmare, instanța constată că raporturile juridice dintre părți au avut un caracter contractual, iar drepturile și obligațiile acestora urmează a fi determinate, în primul rând, prin conținutul contractelor încheiate și prin normele legale aplicabile raporturilor respective.

În conformitate cu art. 195 din Codul civil, în redacția aplicabilă raporturilor juridice deduse judecății, act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile.

Potrivit art. 666 alin. (1) și (*****) din Codul civil, contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice, contractului fiindu-i aplicabile normele cu privire la actul juridic.

Conform art. 668 alin. (1) din Codul civil, contractul încheiat legal obligă părțile nu numai la ceea ce au stipulat expres, dar și la tot ceea ce rezultă din natura lui în conformitate cu legea, cu uzanțele sau cu principiile echității.

Totodată, potrivit art. 668 alin. (*****) din Codul civil, contractul poate fi modificat sau rezolvit numai în conformitate cu clauzele sale ori prin acordul părților, dacă legea nu prevede altfel.

Prin urmare, existența unei clauze contractuale referitoare la acordul scris al beneficiarului pentru conectarea consumatorilor nu poate fi ignorată, însă simpla existență a acestei clauze nu dovedește, prin ea însăși, faptul că pârâtul a încălcat-o.

Partea care invocă neexecutarea unei obligații contractuale trebuie să demonstreze atât existența obligației, cât și faptul concret al neexecutării acesteia.

Reclamanta susține că, în perioada anilor *****006-*****0*****0, S.R.L. „Ialoveni Gaz” ar fi conectat 1********** de consumatori casnici din satul Vorniceni la rețelele de distribuție a gazelor naturale fără acordul său scris și că aceste acțiuni ar constitui o încălcare a obligațiilor contractuale asumate de pârât.

Instanța constată însă că această susținere nu a fost demonstrată printr-un ansamblu de probe suficient pentru a permite stabilirea faptului pretins.

Astfel, reclamanta nu a prezentat o listă oficială a celor 1********** de consumatori despre care susține că au fost conectați fără acordul său, înscrisuri din care să rezulte data fiecărei racordări, adresa concretă a consumatorului, rețeaua la care acesta a fost racordat, actul în baza căruia a fost efectuată racordarea și, în mod esențial, lipsa acordului scris al reclamantei pentru fiecare caz în parte.

În aceste condiții, afirmația referitoare la existența a 1********** de racordări neautorizate rămâne la nivelul unei susțineri a părții, nefiind confirmată prin probe obiective și individualizate.

Este relevant și faptul că reclamanta însăși a indicat că informația privind numărul consumatorilor racordați ar fi fost obținută din surse pe care le-a calificat drept neoficiale. Or, o asemenea informație, în lipsa unor documente primare sau a unei confirmări oficiale a datelor respective, nu este suficientă pentru a stabili existența unei neexecutări contractuale.

Instanța nu poate deduce existența unei încălcări contractuale numai din faptul că un anumit număr de consumatori sunt conectați la rețelele de gaze și că aceste rețele au fost transmise anterior la deservire tehnică pârâtului.

Era necesar să fie demonstrat, pentru fiecare situație relevantă, că racordarea a fost efectuată de pârât, că aceasta viza una dintre rețelele aflate sub incidența contractelor litigioase și că racordarea s-a realizat fără acordul scris al reclamantei, contrar obligației contractuale asumate.

Or, aceste elemente nu rezultă din probele administrate.

Instanța reține că S.R.L. „Lăcătuș” deținea licență pentru distribuția gazelor naturale, iar prin anexa la licență a fost inclus și raionul Strășeni, satul Vorniceni, cu excepția rețelelor de gaze naturale deservite de alți titulari de licență (f.d. 4, 71).

Această mențiune este relevantă pentru soluționarea cauzei, întrucât, chiar potrivit actului de autorizare invocat de reclamantă, dreptul acesteia de a desfășura activitate de distribuție în localitatea respectivă nu a fost formulat ca un drept exclusiv asupra tuturor rețelelor de gaze naturale din satul Vorniceni.

Dimpotrivă, anexa la licență prevede în mod expres excepția rețelelor de gaze naturale deservite de alți titulari de licență.

Prin urmare, simplul fapt că S.R.L. „Lăcătuș” deținea licență pentru desfășurarea activității de distribuție a gazelor naturale în satul Vorniceni nu este suficient pentru a demonstra că orice racordare efectuată în localitate de către S.R.L. „Ialoveni Gaz” reprezenta, în sine, o încălcare a drepturilor reclamantei.

Mai mult, din anexa condițiilor licenței deținute de S.R.L. „Ialoveni Gaz” rezultă că, pentru filiala „Strășeni Gaz”, în lista localităților în care titularul licenței era autorizat să desfășoare activitatea de distribuție a gazelor naturale era indicat și satul Vorniceni (f.d. 109 și urm.).

În aceste circumstanțe, existența licențelor ambelor entități impune delimitarea concretă a rețelelor, a sferei de deservire și a drepturilor fiecărui operator, iar nu concluzia automată că orice activitate desfășurată de S.R.L. „Ialoveni Gaz” în satul Vorniceni este nelegală.

Or, obiectul prezentei cauze îl constituie raporturile contractuale concrete dintre părți și nu legalitatea, în abstract, a activității de distribuție a gazelor naturale desfășurate de pârât în localitatea respectivă.

Instanța reține și demersul semnat în baza hotărârii generale a cetățenilor din sectorul nr. 5 al satului Vorniceni, prin care s-a solicitat ca rețelele de distribuție a gazelor naturale să fie gestionate de S.R.L. „Ialoveni Gaz”, filiala „Strășeni-Gaz” (f.d. 69, 94).

Acest înscris, coroborat cu celelalte probe administrate, confirmă existența unei situații juridice și faptice distincte în ceea ce privește sectorul nr. 5 și demonstrează că exploatarea și gestionarea rețelelor respective nu pot fi apreciate exclusiv prin prisma susținerilor reclamantei referitoare la proprietatea asupra rețelelor.

Totodată, acest înscris nu este suficient, de unul singur, pentru a stabili legalitatea tuturor racordărilor contestate, însă constituie un element probator care urmează a fi apreciat în coroborare cu licențele, corespondența dintre părți și celelalte înscrisuri din dosar.

Instanța acordă relevanță și scrisorii ANRE din *****6 august *****0*****1, prin care S.R.L. „Lăcătuș”, în calitate de titular al licenței pentru distribuția gazelor naturale în satul Vorniceni, sectorul nr. 5, a fost informată că, până la punerea în funcțiune a rețelelor de gaze naturale în cauză, urma să încheie cu proprietarii acestora contractele corespunzătoare privind predarea-primirea la deservire tehnică a rețelelor de gaze, în conformitate cu actul normativ indicat în scrisoare (f.d. 76-78).

Totodată, prin scrisoarea din 18 octombrie *****0*****1, S.R.L. „Ialoveni Gaz” a comunicat că racordarea nu este posibilă întrucât S.R.L. „Lăcătuș” nu ar fi prezentat operatorului sistemului de distribuție actele indicate la pct. 10 subpct. ***** lit. b) și e) din actul normativ al ANRE invocat, menționând, de asemenea, obligația proprietarilor rețelelor de gaze din sectorul nr. 5 de a prezenta actele corespunzătoare (f.d. 96-97).

Aceste înscrisuri demonstrează existența unui litigiu și a unor divergențe între părți cu privire la procedura de racordare și exploatare a rețelelor, însă nu demonstrează, prin ele însele, că pârâtul a încălcat obligațiile prevăzute în contractele din anii *****006-*****009 prin efectuarea celor 1********** de racordări invocate de reclamantă.

Instanța subliniază că nu poate substitui lipsa probelor privind faptul concret al neexecutării contractuale prin presupuneri desprinse din corespondența dintre părți sau din existența unui dezacord de ordin administrativ și tehnic.

Conform art. 7********** din Codul civil, în redacția aplicabilă raporturilor juridice deduse judecății, contractul nu poate fi altfel rezolvit, reziliat sau revocat

decât în temeiurile prevăzute de lege sau prin acordul părților. Potrivit art. 7*****4 din Codul civil, părțile își pot rezerva în mod expres prin contract dreptul de rezoluțiune. Conform art. 7*****5 alin. (1) din Codul civil, o parte poate rezolvi contractul dacă există o neexecutare esențială din partea celeilalte părți.

În același timp, instanța reține că, potrivit art. 747 alin. (1) din Codul civil, rezilierea operează numai pentru viitor și pot fi reziliate contractele cu executare succesivă, iar conform art. 748 alin. (1) din același Cod, dacă motivul rezilierii constă în neexecutarea unei obligații contractuale, rezilierea este admisibilă numai la expirarea fără rezultat a unui termen de remediere sau după o somație rămasă fără efect.

Or, contractele litigioase, având ca obiect deservirea tehnică a rețelelor de gaze naturale, sunt contracte cu executare succesivă, întrucât obligațiile asumate de pârât se execută în timp și nu se consumă printr-o singură prestație.

În acest context, instanța reține că, deși reclamanta a formulat pretenția sub forma rezoluțiunii contractelor, natura juridică a raporturilor deduse judecății impune examinarea acesteia prin prisma regulilor aplicabile încetării contractelor cu executare succesivă, respectiv a rezilierii, care produce efecte pentru viitor.

Prin urmare, dreptul la încetarea anticipată a raportului contractual nu poate fi exercitat în mod abstract, ci numai în prezența unei neexecutări contractuale care întrunește condițiile prevăzute de lege sau de contract.

Instanța constată că reclamanta își întemeiază pretenția privind încetarea contractelor în principal pe pct. *****.5 și pct. *****.4 ale contractelor, susținând că pârâtul ar fi conectat consumatori fără acordul scris al beneficiarului.

Cu toate acestea, reclamanta nu a demonstrat existența faptului concret al unei asemenea neexecutări în modul expus supra.

Mai mult, chiar în ipoteza în care s-ar fi demonstrat existența unor încălcări punctuale ale obligației contractuale, pentru încetarea întregului raport contractual trebuia analizat dacă respectivele încălcări au caracterul și gravitatea necesare pentru a justifica încetarea tuturor contractelor.

Instanța relevă că nu orice încălcare a unei clauze contractuale poate fi calificată automat drept neexecutare esențială.

Potrivit art. 7*****5 alin. (*****) din Codul civil, pentru determinarea caracterului esențial al neexecutării urmează a fi luate în considerare, în special, împrejurarea dacă neexecutarea privează substanțial creditorul de ceea ce acesta se aștepta de la executarea contractului, dacă executarea întocmai a obligației ține de esența contractului, dacă neexecutarea este intenționată sau rezultă din culpă gravă ori dacă aceasta oferă creditorului temei să presupună că nu poate conta pe executarea contractului în viitor.

În speță, reclamanta nu a demonstrat nici existența neexecutării pretinse, nici caracterul esențial al acesteia în raport cu obiectul și natura contractelor.

În particular, nu rezultă că pretinsele racordări ar fi făcut imposibilă executarea în continuare a obligațiilor de deservire tehnică, că ar fi lipsit reclamanta în mod substanțial de prestația la care avea dreptul în temeiul contractelor ori că acestea ar demonstra, prin natura lor, imposibilitatea de a conta pe executarea viitoare a obligațiilor de către pârât.

Prin urmare, condiția referitoare la existența unei neexecutări esențiale nu poate fi considerată întrunită.

De asemenea, instanța reține că, în cazul contractelor cu executare succesivă, simpla invocare a unei pretinse încălcări nu conduce automat la încetarea raportului contractual, fiind necesară aprecierea concretă a gravității neexecutării, a împrejurărilor în care aceasta s-ar fi produs și a intereselor ambelor părți. În speță, asemenea circumstanțe nu au fost demonstrate în măsura necesară pentru a justifica încetarea tuturor contractelor litigioase.

Reclamanta a invocat și faptul că pârâtul s-ar fi folosit de o poziție dominantă pe piață, solicitând racordarea unor rețele și consumatori și calificând aceste acțiuni drept abuzive.

Instanța reține însă că simpla invocare a unei eventuale încălcări a legislației concurenței nu este suficientă pentru admiterea acțiunii civile întemeiate pe neexecutarea contractului.

Pentru a putea constitui temei al unei pretenții civile, asemenea susțineri trebuiau raportate la o normă juridică concretă, la un comportament determinat al pârâtului, la existența unei încălcări constatate sau demonstrate prin probe și, în cazul pretenției patrimoniale, la existența unui prejudiciu cauzat nemijlocit prin respectiva încălcare.

În cauza examinată nu a fost prezentat un act al autorității competente prin care să se fi constatat că S.R.L. „Ialoveni Gaz” a săvârșit un abuz de poziție dominantă în raport cu rețelele și consumatorii la care se referă reclamanta.

De asemenea, nu au fost administrate probe suficiente care să permită instanței să stabilească, în cadrul prezentului litigiu contractual, existența tuturor elementelor unei asemenea încălcări.

Prin urmare, acest argument nu poate constitui, în sine, temei pentru încetarea contractelor litigioase sau pentru obligarea pârâtului la repararea prejudiciului.

În ceea ce privește pretenția privind încasarea prejudiciului material, instanța reține că aceasta este accesorie, din punct de vedere juridic, pretinsei neexecutări a obligațiilor contractuale.

Pentru angajarea răspunderii contractuale este necesară stabilirea existenței obligației încălcate, a faptului neexecutării sau executării necorespunzătoare, a prejudiciului, a legăturii cauzale dintre încălcare și prejudiciu și, după caz, a vinovăției debitorului, în măsura în care aceasta este cerută de lege.

În speță, primul element esențial – existența unei neexecutări contractuale imputabile pârâtului – nu a fost demonstrat.

În lipsa stabilirii faptei de neexecutare contractuală imputabile pârâtului, nu poate fi angajată răspunderea acestuia pentru prejudiciul pretins ca fiind consecința respectivei fapte.

Suplimentar, nici cuantumul prejudiciului solicitat nu a fost demonstrat prin probe suficiente.

Reclamanta a solicitat suma de 750 000 lei, susținând că aceasta rezultă din investițiile efectuate în construcția și dezvoltarea rețelelor de distribuție a gazelor naturale și din numărul consumatorilor despre care afirmă că au fost conectați fără acordul său.

Or, simpla existență a unor investiții efectuate de reclamantă nu demonstrează că acestea constituie prejudiciu cauzat de pârât.

Pentru a putea fi acordată cu titlu de prejudiciu, suma solicitată trebuie să reprezinte o pierdere patrimonială efectivă, directă și certă, aflată în legătură cauzală cu încălcarea obligației contractuale imputate debitorului.

În speță, reclamanta nu a demonstrat în ce mod concret fiecare dintre investițiile invocate a fost diminuată sau pierdută ca urmare a acțiunilor pârâtului.

De asemenea, nu a fost demonstrat că fiecare consumator pretins racordat fără acordul reclamantei ar fi trebuit, în mod juridic și efectiv, să achite reclamantei suma calculată de aceasta și că neîncasarea acestor sume constituie un prejudiciu cert.

Prin urmare, calculul prezentat de reclamantă are un caracter estimativ și ipotetic, fiind construit pe baza unui număr de consumatori care nu a fost confirmat prin probe suficiente și pe baza unor sume care, potrivit susținerilor reclamantei, ar fi trebuit să fie achitate pentru conectarea la rețele.

Instanța nu poate acorda despăgubiri pentru un prejudiciu eventual sau ipotetic, în lipsa demonstrării atât a existenței certe a prejudiciului, cât și a întinderii acestuia.

Instanța apreciază ca neîntemeiată și susținerea potrivit căreia simpla efectuare a investițiilor în construcția și dezvoltarea rețelelor de gaze ar conferi reclamantei dreptul automat de a încasa de la pârât sumele pretinse cu titlu de prejudiciu.

Investiția efectuată de o parte într-un bun sau într-o infrastructură nu se confundă cu prejudiciul cauzat printr-o neexecutare contractuală.

Pentru a transforma o cheltuială sau o investiție într-un prejudiciu reparabil era necesar ca reclamanta să demonstreze existența unei obligații juridice a pârâtului de a compensa aceste investiții, faptul încălcării acestei obligații și întinderea exactă a pierderii suportate.

Or, din contractele prezentate instanței nu rezultă că pârâtul și-ar fi asumat obligația generală de a recupera reclamantei toate investițiile efectuate pentru construcția și dezvoltarea rețelelor.

Clauzele contractuale invocate de reclamantă reglementează în mod particular consecințele conectării consumatorilor fără acordul scris al beneficiarului. Aceste clauze nu pot fi extinse, prin interpretare, până la instituirea unei obligații generale a pârâtului de a achita reclamantei toate costurile investiționale pretinse.

În consecință, chiar existența investițiilor nu este suficientă pentru a fundamenta suma solicitată cu titlu de prejudiciu.

Or, în conformitate cu regulile sarcinii probațiunii, reclamantei îi revenea obligația de a demonstra circumstanțele care constituie temeiul pretențiilor sale, iar instanța nu poate admite o acțiune în baza unor afirmații care nu au fost confirmate prin probe pertinente, concludente, admisibile și suficiente.

Totodată, având în vedere că pretenția privind încasarea prejudiciului patrimonial derivă, potrivit poziției reclamantei, din aceeași pretinsă neexecutare contractuală, iar faptul neexecutării nu a fost stabilit, nu există temei juridic pentru angajarea răspunderii contractuale a pârâtului.

În aceste condiții, instanța ajunge la concluzia că nu sunt întrunite condițiile legale pentru încetarea anticipată a contractelor litigioase și nici pentru încasarea de la pârât a prejudiciului patrimonial solicitat.

Prin urmare, instanța constată că reclamanta nu și-a îndeplinit sarcina probei în ceea ce privește circumstanțele esențiale pe care și-a întemeiat acțiunea, respectiv existența unor racordări efectuate de pârât fără acordul scris al reclamantei, caracterul contrar obligațiilor contractuale al acestor racordări, caracterul esențial al pretinsei neexecutări și existența unui prejudiciu cert, direct și aflat în legătură cauzală cu fapta imputată pârâtului.

În consecință, cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Lăcătuș” împotriva S.R.L. „Ialoveni Gaz”, intervenient Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, privind rezoluțiunea contractelor de deservire tehnică a obiectelor sistemului de gazificare, încasarea prejudiciului patrimonial și compensarea cheltuielilor de judecată, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

9. În conformitate cu art. **********8-*****41 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ş t e :

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Lacatuș” împotriva S.R.L. „Ialoveni Gaz”, intervenient Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, privind rezoluțiunea contractelor de deservire tehnică a obiectelor sistemului de gazificare, încasarea prejudiciului patrimonial și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de *****0 de zile, de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul /semnătura/ Viorel Botnaraș